

Република Србија
УПРАВНИ СУД
4 У. 2273/12
15.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ... ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Љиљана Вушковић, адвокат из Београда, ул. Косовска бр. 34, против туженог Секретаријата за имовинско – правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда, Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења туженог XXI-05 број: 351.1-395/2011 од 30.11.2011. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.01.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Секретаријата за имовинско – правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда, Сектора за другостепени управни поступак, XXI-05 број: 351.1-395/2011 од 30.11.2011. године и **ПРЕДМЕТ ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Одељења за грађевинске и комуналне послове Градске општине Нови Београд број: VIII-351-206/11 од 18.07.2011. године, којим решењем је одбијен као неоснован захтев тужиље број: VIII-351-334/04 од 21.04.2004. године за издавање одобрења за извођење радова на адаптацији и претварању заједничких просторија-вешернице и дела простора са станарским оставама (8 остава и део ходника) у засебан стамбени простор-стан површине 17,91м² по структури гарсоњера, у приземљу стамбене зграде у улици ... бр. ...-... на ..., на кат.парцели бр. ... КО

Тужбом поднетом Управном суду преко пуномоћника дана 24.02.2012. године, тужилца је оспорила законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога наводећи да је захтев за издавање одобрења за извођење радова на адаптацији и претварању заједничких просторија-сушионице и 8 остава у ходнику у засебан стамбени простор поднела 21.04.2004. године те се у конкретном случају има применити закон који је важио у време подношења захтева, а то је Закон о планирању и изградњи објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 47/03 од 05.05.2003. године у ком закону је, све до његових измена објављених у "Службеном гласнику РС", бр. 34/2006 од 18.04.2006. године, чланом 91. став 1. тачка 2. било прописано да се уз захтев за издавање одобрења за изградњу подноси идејни пројекат усклађен са изводом из урбанистичког плана односно актом о урбанистичким условима. Тек

изменама из 2006. године овај закон је у члану 91. став 1. тачка 2. прописао да се уз захтев подноси идејни пројекат потврђен од стране надлежног органа да је урађен у складу са изводом односно актом. Тужилца је доставила уз свој захтев акт о урбанистичким условима и идејни пројекат усклађен са тим актом, да би оспореним решењем био грубо повређен закон на штету тужилце применом касније донетог прописа путем констатације да уз захтев није достављен "идејни пројекат потврђен од стране надлежног органа" чиме тужилца није испунила услов прописан важећим законом. Истакла је да је у истој правној ствари тужени орган први пут уважио њену жалбу и поништио првостепено решење предочивши првостепеном органу да се у конкретном случају има применити текст прописа важећи на дан подношења захтева којим није било прописано да идејни пројекат мора да буде потврђен од стране надлежног органа, па је нејасно зашто је у побијаном решењу донетом у истој правној ствари потврђивањем првостепеног решења тужени сада погрешно применио закон. Предложила је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према стању у списима тужени орган је својим решењем XXI-05 број: 351.1-763/2010 од 28.02.2011. године поништио решење Одељења за грађевинске и комуналне послове ГО Н. Београд број: VIII-351-334/04 од 05.11.2010. године и вратио предмет првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање са разлога што првостепени орган није прецизирао имена власника станова и корисника шупа-остава чију писмену сагласност инвеститор није доставила, те наложио да се у поновном поступку несумњиво утврде корисници станова којима припадају предметне оставе и чија је сагласност потребна, као и да се техничко лице изјасни у погледу недостатака техничке документације. У поновном поступку првостепени орган је поново закључивши да тужилца уз предметни захтев није доставила документацију предвиђену одредбом члана 91. Закона о планирању и изградњи који је био на снази у време подношења захтева, односно није доставила идејни пројекат потврђен од стране надлежног органа да је урађен у складу са изводом, односно урбанистичким условима, а да докази тужилце приложени уз захтев на околност имовинско-правног основа нису од утицаја за другачије одлучивање јер наведени члан Закона о планирању и изградњи прописује кумулативно испуњење свих услова и постојање све документације побројане у том члану, захтев тужилце поново одбио доносећи одлуку истоветну оној која је претходно поништена. Одлучујући о жалби тужилце тужени орган је прихватајући у свему наводе првостепеног органа изнете у образложењу нападнутог решења и налазећи да је првостепени орган на утврђено чињенично стање правилно применио материјални пропис на који се позвао у ожалбеном решењу, те да је дао за своју одлуку јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и тужени орган и то како у чињеничном, тако и у правном погледу, применом одредбе члана 230. Закона о општем управном поступку, донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Испитујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да је исто донето уз битну повреду правила поступка прописану одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), којим је прописано да се у образложењу решења морају навести правни прописи и разлози који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. У конкретном случају тужила је захтев за издавање одобрења за изградњу првостепеном органу поднела, према стању у списима, дана 21.04.2004. године и исти је заведен под бројем: VIII-351-334. У време подношења захтева примењивао се Закон о планирању и изградњи ("Службени гласник РС" бр. 47/03) којим је ставом првим било прописано да се уз захтев за издавање одобрења за изградњу подноси: 1) извод из урбанистичког плана или акт о урбанистичким условима, који није старији од 6 месеци; 2) идејни пројекат усклађен са изводом односно актом из тачке 1) овог става; 3) доказ о праву својине, односно закупа на грађевинском земљишту, односно праву својине на објекту, односно праву коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту и решење из члана 84. овог закона; 4) други докази одређени урбанистичким планом, односно актом о урбанистичким условима. Актом о урбанистичким условима Одељења за спровођење урбанистичких планова Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Градске управе града Београда IX-13 број: 350.3-267/03 од 24.11.2003. године сачињеном по захтеву овде тужиле дозвољена је пренамена постојећих помоћних простора у стамбеном објекту у ул. ... бр. ... у ... у користан стамбени простор у оквиру постојећег габарита, без његове измене или било каквог проширења, уз услов да сви радови на промени намене у објекту буду у сагласности са Законом о одржавању стамбених зграда ("Службени гласник РС", бр. 44/95) и Законом о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03). Према изјави одговорног пројектанта Б.Б., дипл.инг.арх. садржаној у Идејном пројекту из маја 2004. године, техничка документација за претварање и реконструкцију заједничких просторија у стан у ул. ... бр. ... на ..., урађена је у свему према Акту о урбанистичким условима број: 350.3-267/03 издатом од стране Секретаријата за урбанизам града Београда а при њеној изради су примењени сви важећи прописи, стандарди и нормативи.

Код оваквог чињеничног стања, по оцени Управног суда, првостепеним решењем је уз погрешну примену материјалног права и то члана 91. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС" бр. 47/03, 34/06) одбијен захтев тужиле за издавање одобрења за изградњу, будући да је првостепени орган одлуку донео позивајући се на услове прописане одредбом члана 91. Закона о планирању и изградњи који није важио у време када је тужила поднела захтев и у које време је сагласно ставу 2. тог члана било неопходно да идејни пројекат буде усклађен са актом о урбанистичким условима, а не потврђен од стране надлежног органа (да је урађен у складу са актом о урбанистичким условима), при чему је првостепени орган погрешно и цитирао ову одредбу закона, па како тужени орган ову повреду није отклонио, поступио је противно одредби члана 230. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), на који пропис се позвао када је одлучио о одбијању жалбе тужиле. Ово стога што наведена одредба закона прописује да ће другостепени орган одбити жалбу када утврди да је поступак који је решењу претходио правилно спроведен и да је решење правилно и на закону засновано, а жалба неоснована, кад нађе да је у првостепеном поступку било недостатака, али да они нису могли имати утицаја на решење ове управне ствари, као и кад другостепени орган нађе да је првостепено решење засновано на закону, али због других разлога, а не због оних који су у решењу наведени, он ће у свом решењу изложити те разлоге, а жалбу одбити. Будући да не само да није испуњен ниједан од законом прописаних услова за одбијање жалбе, већ је другостепени орган нашао да је првостепени орган правилно констатовао да нису

испуњени услови из члана 91. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/2003), а у вези са чланом 218. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09) иако се одредба члана 91. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи односи на услов за издавање одобрења за изградњу да извод из урбанистичког плана или акт о урбанистичким условима, који није старији од 6 месеци, што првостепени орган у свом решењу није ни поменуо. При томе се Акт о урбанистичким условима, како је напред речено, налази у списима предмета у склопу Идејног пројекта. С обзиром надаље да је тужени орган пропустио да оцени и да ли је првостепени орган испуњеност услова за издавања одобрења за градњу тужили утврдио поступајући по примедбама и правном схватању израженом у означеном другостепеном решењу што је обавеза првостепеног органа сагласно одредби члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку, посебно у ситуацији када из образложења ожалбеног решења произлази да су цењени тужилини докази у вези имовинско-правног основа, али да ти докази нису од утицаја јер тужила није приложила идејни пројекат потврђен од стране надлежног органа у складу са чланом 91. Закона о планирању и изградњи, (која одредба је погрешно цитирана), иако тужила јесте приложила идејни пројекат у складу са одредбом члана 91. Закона о планирању и изградњи важећег у време подношења захтева, то је Управни суд нашао да је оспорено решење донето уз повреду напред цитираног законског прописа, те наведене одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Следом изнетог, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, Управни суд је применом одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) одлучио као у диспозитиву ове пресуде. У поновном поступку тужени орган ће донети ново на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.01.2015. године, 4 У. 2273/12

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС/ЈЗ